

РЕШЕНИЕ

№ 5891

гр. София, 18.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 21.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **2730** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по повод на жалба вх. № 7610 от 13.03.2019 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № 02 – 2600/5299 от 21.12.2018 г. по описа на Държавен фонд „Земеделие” (ДФЗ), подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя П. М. Г. чрез адв. Д. З., със съдебен адрес [населено място], [улица] срещу писмо с изх. № 02 – 2600/5299 от 14.12.2018 г., издадено от заместник изпълнителния директор на ДФЗ.

В жалбата се моли съдът да отмени обжалваното Уведомително писмо (УП) като незаконосъобразно, тъй като е неправилно, постановено в нарушение на материалните и процесуални разпоредби. Твърди се, че УП не отговаря на изискванията на чл. 59, ал.2 от АПК, защото в него липсват мотиви относно правното и фактическо основание за постановяването му. В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призован, не се представлява.

Ответникът – заместник изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие”, редовно призован, не се представлява. С подадена молба на 24.08.2021 г. прави възражение за прекомерност на търсеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

От данните по делото се установява, че жалбоподателят е подал заявление за подпомагане по схема на държавна помощ „Помощ за реализирането на доброволно поети ангажименти за хуманно отношение към птиците” през 2016 г. с № 22/583882/0065540 от 22.03.2016 г. На 19.05.2016 г. жалбоподателят е депозирал молба (л. 52) с приложения към нея писмени документи, които е следвало да представи с подаването на заявлението на 22.03.2016 г. През месец октомври в животновъдния обект на оспорвания е проведена проверка на място и съгласно от изготвения по нея Контролен лист (л. 90 – 93) се установява, че не са спазени всички необходими изисквания. Препис от този Контролен лист е изпратен на [фирма] с писмо изх. № 02 – 2600/7254 от 06.12.2016 г. На 16.12.2016 г. жалбоподателят е подал последваща молба с вх. № 02 – 2600/7251#2 по описа на ДФЗ (л. 11), с която оспорва една от констатациите в Контролния лист от проверката на място и приканва ответника да бъде подписан съответния договор по заявлението и се отправя предупреждение, че ще потърси правата си в предвидения от закона ред и срок.

С писмо изх. № 02 – 2600/5299 от 14.12.2018 г. зам. Изпълнителният директор н Д. във връзка с писмо вх. № 02 – 260/5299 от 09.10.2018 г. на жалбоподателя е посочил, че оспорваният не е подал заявление пред ДФЗ по схемата за държавна помощ „Помощ за реализиране на доброволно поети ангажименти за хуманно отношение към птиците” през 2017 и 2018 г. Допълнително е посочено, че срокът за прилагане на Нотифицираната държавна помощ № SA 34410 (2012/N), „Помощ за реализирането на доброволно поети ангажименти за хуманно отношение към птиците” от 2012 г. е до 31.12.2017 г., като земеделските стопани се задължават да прилагат мерките в срок от 5 години. Подчертано е, че изпълнението на ангажимента от земеделския стопанин не е обвързано с финансово подпомагане от ДФЗ през целия 5 годишен период. В заключение е посочено, че заявлението не е одобрено.

В хода на съдебното оспорване са приети като доказателства представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните. По искане на жалбоподателя е допусната, изслушана и приета без оспорване Съдебно счетоводна експертиза, изготвена от вещото лице С. М., която се приема от съда.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, 8 –ми състав направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок от надлежната страна, в законоустановения срок при наличието на правен интерес, съгласно определение 4339 от 05.04.2021 г., постановено по адм. Дело № 2466/2021 г. по описа на ВАС, Пето отделение, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

С Решения на УС на ДФЗ по Протокол № 94/25.02.2016 г. са приети Указания за схема на държавна помощ "Помощ за реализиране на доброволно поети ангажименти за хуманно отношение към птиците" за 2016 г. (Указанията), които са утвърдени от председателя на УС на ДФЗ "Земеделие".

Същите са приети на основание т. 51 от Насоки на Общността за държавни помощи в секторите на земеделието и горското стопанство 2007 до 2013 (2006/С 319/01), чл. 12, ал. 1, т. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗППЗ/, Указания за схема за държавна помощ „Помощ за реализирането на доброволно поети ангажименти за хуманно отношение към птиците“ /SA 34410/, Закон за ветеринарномедицинската дейност, Наредба № 25 от 14.12.2005 г. за минималните изисквания за хуманно отношение при отглеждане на кокошки носачки /изм. ДВ. бр. 102 от 22.12.2009 г. / и Наредба № 26 от 2008 г. за минималните изисквания за

хуманно отношение при отглеждането на пилета бройлери /изм. Д, бр. 72 от 15.08.2008 г. /, като тези актове са подробно изброени т. 1 от Указанията. Т. 7 от Указанията е посочено, че в сектор птицевъдство се предоставят средства по мерки, които надхвърлят задължителните изисквания съгласно Директива 1999/74/ЕС от 19 юли 1999 година за установяване на минимални изисквания за защитата на кокошки носачки и Директива 2007/43/ЕО от 27 юни 2007 за определяне на минимални права за защита на пилетата, за производство на месо, транспонирани в Наредба № 25 от 14 декември 2005 г. за минималните изисквания за хуманно отношение при отглеждане на кокошки носачки /изм. ДВ. бр. 102 от 22 декември 2009 г. / и Наредба № 26 от 2008 г. за минималните изисквания за хуманно отношение при отглеждането на пилета бройлери /изм. ДВ, бр. 72 от 15.08.2008 г. /. Мерките са детайлизирани в Указанията, като за 2016 г. съответно те са: А/. Използване на фуражи, съдържащи деоксиниваленол не повече от 2, 5 мг/кг; Б/. Гарантиране на оптимално хранене на птиците, чрез заместване на животински протеини от бозайници и рибно брашно с растителни протеинови заместители и незаменими аминокиселини и В/. Използване на вода при отглеждането на птиците, която отговаря на качествата на питейната вода. Указанията уреждат условията, на които трябва да отговарят ползвателите, реда и сроковете за подаване на заявления, необходимите документи и пр. В т. 8. 4 от Указанията е посочено, че ДФЗ взема решение за одобрение на заявлението или прави отказ, като в т. 8. 5 е разписано, че ДФЗ сключва договор с бенефициента за предоставяне на помощта, а за всяко следващо кандидатстване сключва анекс. След подписване на договора от двете страни се превежда одобрената сума на земеделския стопанин (т. 8. б). В Указанията са регламентирани само сроковете за подаване на заявленията – за 2016 г. от 14.03.2016 г. до 31.03.2016 г. (т. 11. 1) и срок за сключване на договор или анекс към вече сключен договор и изплащане на помощта – до 10.05.2016 г. за 2016 г. (т. 11. 2). В тях не е посочен срокът, в който административният орган следва да се произнесе с решение за одобрение на заявлението или отказ съгласно изискването на т. 8. 4 от Указанията. С оглед на това в случая са приложими общите разпоредби на АПК, в частност нормата на чл. 57, ал. 5 от АПК. Съгласно тази разпоредба, когато е необходимо да се съберат доказателства за съществени обстоятелства от значение за издаване на административния акт, актът се издава до един месец от започване на производството. Производството по отпускане на помощи за земеделски производители е свързано със събиране и преценка на множество документи и доказателства, включително и с допълнителни проверки на декларираните данни. Процесното заявление за 2016 г. е подадено на 22.03.2016 г. в регламентирания едномесечен срок, в който е следвало да се произнесе изпълнителният директор на ДФЗ, е изтекъл съответно на 22.04.2016 г. Съобразно текста на чл. 149, ал. 2 от АПК мълчаливият отказ може да се оспори в едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе, т. е. до 22.05.2016 г. В случая от разменената кореспонденция между ДФЗ и жалбоподателя се установява, че оспорващият на 19.05.2016 г. е представил пред органа писмени документи по т.т. 9.1.6, 9.2.1 и 9.2.3 (л. 52 – 53), през месец октомври 2016 г. е извършена проверка за прилагане на схема за държавна помощ за реализирането на доброволно поети ангажименти за хуманно отношение към птици, за която е изготвен Контролен лист (л. 90 – 93). Контролният лист е изпратен на [фирма] с писмо изх. № 02 – 2600/7251 от 06.12.2016 г. (л.89).

На 05.10.2018 г. жалбоподателят е изпратил писмо до ДФЗ във връзка с неговото

заявление за държавна помощ за реализирането на доброволно поети ангажименти за хуманно отношение към птиците за 2016 от 22.03.2016 г. (л.12). С писмото дружеството е поискало да бъде информирано какво се случва със заявлението му. В отговор ДФЗ е издал Уведомително писмо с изх. № 02 – 2600/5299 от 14.12.2018 г. на зам. изпълнителния директор, с което е уведомил жалбоподателя, че заявлението му не е одобрено. Уведомителното писмо е връчено лично на управителя на дружеството на 18.12.2018 г. (л. 13 гръб). Жалбата срещу него е подадена на 21.18.2018 г. в срока по чл. 149, ал.1 от АПК

Въз основа на така изложеното съдът приема, че жалбата е подадена в срок. Обективираният в уведомителното писмо изричен отказ безспорно засяга пряко и непосредствено правата и законните интереси на оспорващия, поради което подлежи на самостоятелен съдебен контрол и неговото оспорване е допустимо. Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореният отказ в уведомително писмо изх. № 02-2600/5299 от 14.12.2018 г. на заместник изпълнителния директор на ДФЗ е издаден от компетентен административен орган, оправомощен със заповед №ОЗ-РД/675 от 16.03.2017 г. на изпълнителния директор на ДФ "Земеделие", в предписаната от закона писмена форма. Същият макар да съдържа основните формално изискуеми реквизити, е постановен при непълнота на мотивите, която може да бъде приравнена на липса на такива. В акта липсва ясно, точно и изчерпателно изложение на фактическите и правни основания за постановяването му, като такива не се съдържат и не могат да бъдат извлечени и от доказателствата приобщени в административната преписка във връзка с издаването на процесния акт.

Административният орган не е спазил задължението си по чл. 35 и чл. 36 от АПК да постанови акта след като пълно и всестранно изясни фактите и обстоятелствата и изслуша обясненията и възраженията на заинтересованите лица и организации. В преписката по делото не се съдържат доказателства, удостоверяващи извършените от органа проверки и какви са констатациите и заключенията от тях. Няма конкретно посочване на установени недостатъци на подадените заявления за подпомагане за 2016 г., които да не могат да бъдат отстранени, при съответни указания от органа към заявителя, нито се установяват и твърдят фактически и законови пречки същият да получи помощта. Няма данни и административният орган да е уведомявал жалбоподателя за наличие на непълноти и несъответствия в подадените от него заявления за подпомагане, нито са му давани указания да ги отстрани по съответния начин и в определен от ДФЗ срок.

Процесният отказ е постановен при допуснато нарушение на административно производствените правила, но и при противоречие с материално правните разпоредби. От анализа на събраните по делото доказателства, следва извод, че жалбоподателят отговаря на изискванията за подпомагане, както и че неговите заявления за подпомагане и документацията към тях, не съдържат пропуски и неясноти, които да обосновават отказ от отпускане на помощта. Като е приел обратното, органът неправилно е тълкувал и приложил материалния закон към фактите и обстоятелствата по случая. Основанието за отказ от подпомагане за 2016 г., в процесното уведомително писмо е единствено, че към 2018 г. програмата за подпомагане обхваща различни дейности, от тези, за които жалбоподателят е подал заявлението си за 2016 г. Съдът намира обаче, че така цитираните от ДФЗ в мотивите на писмото различия в тези мерки за 2017 г. и 2018 г. от заявените от дружеството такива за 2016, както и

изтичането на сроковете за отпускане на помощта за 2016-2017 г., не може да обосноват отказ от отпускането ѝ, след като заявленията за подпомагане за съответните периоди са подадени напълно окомплектовани и в срок, и не се установяват и претендират от ответника непълноти и несъответствия в тях с изискванията за подпомагане, каквито са били те към датата на подаване на заявленията. Също така следва да се посочи, че в т. 11. 3 от Указанията и за 2016 г. /л. 84 гръб/ е предвидено изрично, че се допуска сключване на договори/ анекси и изплащане на помощта и след срока, при извършване на проверки и при възникнали неточности и казуси, изискващи извършване на допълнително обследване допустимостта за подпомагане на съответния бенефициент. Приложението на тази разпоредба не се преклудира от т. 12. 3 от Указанията /каквито аргументи е изложил ответникът/, в който е определен срок за прилагане на държавната помощ съответно до 31.12.2016 г. и до 31.12.2017 г. Този извод се налага и поради това, че в т. 12. 3 е въведено задължение за земеделските стопани да прилагат мерките в срок от 5 години, въпреки, че изпълнението на ангажимента от земеделския стопанин не е обвързано с финансово подпомагане от ДФЗ през целия 5 годишен период /т. 12. 3 предл. последно/.

При обжалването на отказа съдът е длъжен да се произнесе по законосъобразността му, като изхожда от съществуването на искането и от изложените в акта съображения, които са мотивирали отхвърлянето на заявленията за подпомагане. В конкретния казус съдът следва да прецени дали заявлението за помощ е подадено в предвидения срок, дали към него са приложени всички необходими и посочени от закона документи и дали те установяват, че заявителят отговаря на разписаните условия. Установените факти по делото сочат, че [фирма] е подало в срок заявлението си за отпускане на помощ през 2016 г. по схема "Помощ за реализиране на доброволно поети ангажименти за хуманно отношение към птиците", като към него е приложило документите, които се изискват от т. 9 на Указанията. Видно от приложения контролен лист се установява съответствие на декларираните обстоятелства с нормативно определените изисквания, поради което съдът намира, че не са налице основания, които да обуславят отказ от отпускане на помощта.

Въз основа на така изложените фактически и правни съображения съдът намира оспорения отказ обективизиран в уведомително писмо изх. № 02-2600/5299 от 14.12.2018 г. на заместник изпълнителния директор на ДФ "Земеделие" за незаконосъобразен. Следва да се отмени, като на основание чл. 173, ал. 2 от АПК преписката се върне на административния орган за произнасяне по компетентност при спазване указанията на съда по тълкуване и прилагане на закона.

Жалбоподателят претендира заплащане на деловодни разноски съгласно списък представен на л. 358 по делото, в общ размер на 2 090 лв., от които държавна такса 50 лева, депозит за вещо лице 300 лева и адвокатско възнаграждение – 1740,00 лева с ДДС. С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК претенцията е основателна и доказана по размер от приложените доказателства - договор и платежни нареждания. Ответната страна е направила възражение за прекомерност на изплатеното адвокатско възнаграждение, което е основателно.

Предвид съдържанието на оспореното уведомително писмо за отказ от отпускане на подпомагане, изх. № 02-2600/5299 от 14.12.2018 г. на заместник изпълнителния директор на ДФ "Земеделие", образуваното пред Административен съд София област административно дело е по Закона за подпомагане на земеделските производители

(ЗПЗП), а не е по Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ). Затова и държавната такса за първоинстанционното производство е 50 лева съгласно точка 2б, б. "б" от Тарифа № 1 към Закона за държавните такси за таксите, събирани от съдилищата, прокуратурата, следствените служби и от Министерството на правосъдието, а не е определена по чл. 27, ал. 6 от ЗУСЕСИФ. Приложимите за случая Указания за схема на държавна помощ "Помощ за реализиране на доброволно поети ангажименти за хуманно отношение към птиците" за 2016 г., са издадени на основание чл. 12, ал. 1, т. 2 от Закона за изменение и допълнение на ЗПЗП и не са с материален интерес, защото при тях се преценява законосъобразността на административния акт. Допълнителен аргумент за това, че делото не е с материален интерес се извлича и от последното изменение и допълнение на Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, обн. в ДВ, бр. 84 от 25.10.2016 г., според което в чл. 8, ал. 2, т. 7 изрично като без определен материален интерес са посочени административните дела по Закона за подпомагане на земеделските производители, с минимален размер на адвокатско възнаграждение за процесуално представителство, защита и съдействие - 500 лева.

Възражението за прекомерност, направено от ответника на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК е основателно. Съобразявайки фактическата и правна сложност на казуса и осъществената процесуална защита, съдът намира, че претендираното възнаграждение за адвокатска защита по делото следва да бъде намалено, като на жалбоподателя [фирма] следва да се присъдят разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 600 лв. ДДС или разноски общо в размер на 950 лв., в т. ч. внесения депозит за вещо лице- 300 лв. и внесена държавна такса- 50 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд - София град, Трето отделение, осми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], изричен отказ, обективиран в уведомително писмо изх. № 02-2600/5299 от 14.12.2018 г. на заместник изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие" да одобри заявления за финансова помощ за 2016 г.

ВРЪЩА преписката на административния орган за произнасяне по компетентност при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Държавен фонд "Земеделие" да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] сумата от 950 (деветстотин и петдесет) лева - дължими

деловодни разноси.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението му на страните пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: